

[Fibiger.]

derslev måtte sætte indskriften „forældet før opførelsen“.

Det er altså den opfattelse, han har af sagen, og jeg må gå ud fra, at den er rigtig.

Overlæge Otto Jacobsen, som er formand for overlægerne ved statens sindssygehospitalet, siger:

„Hvis man bygger sindssygehospitalet i Brønderslev, vil det være henvist til i al fremtid at behandle de sindssyge patienter efter forældede principper, og patienterne vil få en dårligere behandling, end man i dag har mulighed for at give dem.“

Efter disse udtalelser synes jeg ikke, det kan være rimeligt, at man tager hensyn til en eller anden by, hvor hospitalet skal ligge, men det må være rimeligt, at man tager hensyn til behandlingen af de sindssyge. Jeg tror, jeg kan sige, at det er det, de 7, der indstiller til indenrigsministeren igen at tage forhandlinger op om sagen, har set.

Vi har også fået en skrivelse fra indenrigsministeren efter opfordring fra udvalget, hvori der gøres rede for, hvad det ville betyde økonomisk, hvis man opførte en plejestiftelse i Brønderslev og 2 psykiatriske klinikker efter moderne principper i Hjørring og Aalborg.

Jeg må nok sige, at man er kommet noget let til de tal, der står der; de viser ikke de virkelige forhold, for man er gået ud fra, at hvis man skulle have en plejestiftelse i Brønderslev, skulle det alligevel være et hospital med moderne indretning, og så er det da klart, at det ikke bliver så forfærdelig meget billigere. Enhver, der kender noget til sagen, ved, at en plejestiftelse ikke behøver alle de ting, som hører til et hospital, og derfor kunne det gøres meget billigere. Derfor har vi 7, der står bag det, som jeg siger her, stillet ændringsforslag til det forslag til beslutning, som jeg forelagde her på mit partis vegne en gang i januar måned; det lyder således:

„På baggrund af lægeautoriteternes henvendelse beslutter folketinget at henstille til indenrigsministeren at stille forarbejderne til oprettelsen af et sindssygehospital i Nordjylland i bero og opfordrer ministeren til i samarbejde med repræsentanter for rigsdagens partier at undersøge muligheden for en deling af hospitalet, således at der f. eks. bygges en plejefdeling i Brønderslev og specialafdelinger, eventuelt i forbindelse med det bestående udspecialiserede sygehusvæsen, i Hjørring og Aalborg.“

Ærede medlemmer vil se, at vi stiller i virkeligheden ikke forslag om noget bestemt, men vi mener, at det efter de henvendelser, der er kommet fra lægerne, og efter de udtalelser, de har fremsat i udvalget, er vor pligt at henstille til ministeren og det høje folketing, at man får en virkelig undersøgelse af sagen, således at de bedst mulige forhold kan blive etableret for de sindssyge her i landet. Derfor forbavser det mig, som jeg sagde til at begynde med, at vi ikke har kunnet samle alle medlemmerne i udvalget om at få en undersøgelse af sagen, men at man afviser dette blankt og siger, at hvad der engang er vedtaget ved lov, må blive stående, og at det er ganske usædvanligt, at man vil ændre en rigsdagsbeslutning. Jeg må spørge: Bestiller vi stort andet her i tinget end at ændre bestående love fra det ene år til det andet? Det forekommer mig ikke usædvanligt, at man tager en lov op til revision.

Jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede indenrigsminister, at han modtager det ændringsforslag, der er stillet her, således at sagen kan blive virkelig undersøgt og der også kan blive et flertal her i salen for det, thi ærlig talt synes jeg ikke, tinget kan være bekendt efter de oplysninger, der er kommet frem, bare at lade det blive ved det, der blev vedtaget i 1947, medens man ikke vil regne med alle de henvendelser, der er kommet, eller tage hensyn til, hvordan man kan skabe de bedst mulige betingelser for de sindssyge her i landet ved at tage de store forbedringer og opfindelser, der er kommet frem, i brug. Jeg skal derfor meget anbefale, at man stemmer for dette ændringsforslag, således at sagen kan blive taget op til fornyet behandling. Ærede medlemmer må forstå, at ved at stemme for dette ændringsforslag i dag tager man i virkeligheden ikke stilling til, hvordan det fremtidige sindssygevæsen i Nordjylland skal være, men man tager stilling til, om man vil have sagen undersøgt på ny efter de henvendelser, der er sket, og det må jeg dog mene vil være fuldkommen rimeligt og naturligt.

N. Chr. Christensen: Da forhandlingerne vedrørende forslaget til beslutning om det nordjyske sindssygehospital for godt et par måneder siden blev afbrudt, var det forslagsstillernes hensigt, at opholdet i udvalgsværelsets ventesaal skulle have været af meget kort varighed. Det gik anderledes. Da lavinen først var sat i gang, var den ikke sådan at stoppe. Vi har i udvalget haft besøg af høj lægelig sagkundskab, der,